

NOI AM PRIMIT O IMPARATIE

Să citim împreună din Evrei 12.18-29:

„Voi nu v-ați apropiat de un munte care se putea atinge și care era cuprins de foc, nici de negură, nici de întuneric, nici de furtună...”

Aici, Pavel se referă la Muntele Sinai, muntele pe care a fost dată Legea. Moise a fost acolo, dar Pavel ne spune că noi nu ne-am apropiat de un munte ca acela, ci am ajuns la Muntele Sionului.

„...nici de sunetul de trâmbiță, nici de glasul care vorbea în așa fel că cei ce l-au auzit au cerut să nu li se mai vorbească

(pentru că nu puteau suferi porunca aceasta: „Chiar un dobitoc, dacă se va atinge de munte, să fie ucis cu pietre sau străpuns cu săgeata.”

Și priveliștea aceea era așa de înfricoșătoare încât Moise a zis: „Sunt îngrozit și tremur!”).

Ci v-ați apropiat de Muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor,

de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți,

de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.”

Aici ni se spune că noi am ajuns deja la Muntele Sion, la Noul Ierusalim.

Poate veți zice: „Eu am crezut că noi ne îndreptăm spre Noul Ierusalim.” Nu! Pavel spune că noi am ajuns deja la Noul Ierusalim, la Cetatea lui Dumnezeu.

„Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbește pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri,

al cărui glas a clătinat atunci pământul și care acum a făcut făgăduința aceasta: „Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.”

Cuvintele acestea, „încă o dată”, arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină.

Fiindcă am primit dar o împărăție care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică,

fiindcă Dumnezeul nostru este „un foc mistuitor”.

Astăzi aș vrea să iau ca titlu al predicii: „Noi am primit o Împărăție.”

Înainte de a intra în subiectul acesta din cartea Evreilor, aș vrea să vă vorbesc puțin despre altceva. Eu am avut un gând și am vorbit despre el cu un alt predicator, iar ceea ce mi-a spus el, a dezlănțuit un întreg șir de gânduri. Este vorba de cuvintele „Rema” și „Logos”. Cred că mulți dintre voi le-ați auzit.

Cuvântul „Logos” este ceea ce găsim în Ioan 1.1, unde scrie: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” Cuvântul despre care ni se vorbește aici este Logosul.

Fratele Branham a vorbit de multe ori despre aceasta, iar în Cartea Epocile Bisericilor, a spus: „Logosul este gândul sau conceptul (o idee generală care reflectă just realitatea).”

Logosul este gândul și exprimarea puse împreună. Nu este numai exprimarea, ci este gândul și exprimarea împreună. Dacă ne uităm în Concordanță, acolo scrie: „Un cuvânt rostit de un glas viu alcătuiește un concept sau o idee.” Așadar, Logosul este ideea, gândul și cuvântul, sau cuvântul alături de descoperire.

În ce privește Cuvântul „Rema” este similar cuvântului „Logos” și totuși puțin

diferit. Astfel, „Rema” este „orice sunet scos de un glas, care are o însemnătate precisă”.

Puteți vedea cât sunt de apropiate și totuși cât de departe.

„Rema” este Cuvântul lui Dumnezeu, dar este Cuvântul rostit de un glas, cu o însemnătate precisă, ceea ce înseamnă că noi putem înțelege clar ceea ce este spus, dar Logosul este Cuvântul care conține în El conceptul, ideea sau gândul lui Dumnezeu.

Noi putem spune că fără descoperire, Biblia este Rema. Corect? Rema este Cuvântul scris al lui Dumnezeu, Cuvântul vorbit de Dumnezeu și scris de profeți și de oamenii sfinți ai lui Dumnezeu. A fost vorbit, scris și conține o însemnătate precisă, categorică, iar noi îl putem citi și putem vedea că are o însemnătate precisă. Dar Rema nu este suficient pentru copiii lui Dumnezeu, pentru că noi trebuie să știm ce a fost în gândul lui Dumnezeu când a vorbit acel Cuvânt, care a fost intenția Sa în cele spuse. Prin studiu, noi putem obține o înțelegere clară a însemnătății cuvintelor în limba noastră, dar cu toate acestea, să trecem pe lângă ceea ce a spus Dumnezeu când a rostit acele cuvinte, ceea ce înseamnă că trebuie să fim foarte atenți.

Fratele Branham a spus aceasta în „Descoperirea lui Isus Hristos” din Cartea Epocile Bisericii:

„Acum, putem vedea că noi nu ne putem baza interpretarea pe cunoștința profundă a unui învățat, al limbajului în care a fost scrisă Biblia. Dar dacă tot nu puteți vedea aceasta, din cauză că mintea voastră este încă cuprinsă de tradiții, iată un ultim exemplu.

Nimeni nu poate pune sub semnul întrebării faptul că fariseii, cărturarii și marii învățați ai anului 33 d.Hr., cunoșteau cu exactitate însemnătatea cuvintelor cu care a fost scris Vechiul Testament, dar cu toată cunoștința lor înaltă, ei nu au văzut descoperirea Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu manifestat în Fiul.”

Așadar, fariseii și saducheii din timpul lui Isus, erau niște învățați desăvârșiți ai limbii ebraice, totul a fost transmis în mod desăvârșit, surzile nu au fost traduse din alte limbi, ci ei au transmis totul în propria lor limbă și cunoșteau bine însemnătatea literei, având Rema bine pusă la punct, dar când a venit Logosul, au trecut pe lângă El și nu L-au recunoscut.

„Acolo era El, din Geneza până în Maleahi, cu capitole întregi dedicate Lui și slujbei Sale, dar cu toate acestea, cu excepția câtorva care au fost luminați de Duhul, toți au trecut pe lângă El.

Acum ajungem la o concluzie, aceeași pe care am găsit-o deja în Cuvânt: oricât de sinceri am fi și oricât de multe credem în încercarea de a găsi cele mai vechi și mai bune manuscrise pentru a avea cele mai bune consemnări ale Cuvântului, nu vom putea obține niciodată adevărata însemnătate a lor, prin studiul și comparația Scripturilor.”

Se presupune că noi trebuie să obținem totul prin faptul că comparăm și studiem Scripturile, dar fratele Branham spune că nu putem face aceasta, oricât am fi de sinceri.

„Este nevoie de o descoperire de la Dumnezeu pentru a aduce aceste lucruri. Aceasta a spus și Pavel: „Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.” (1Corinteni 2.13).

Adevărata descoperire este Dumnezeu interpretând propriul Său Cuvânt prin faptul că legitimează ceea ce a făgăduit.

Nu vreau ca cineva să fie indus în eroare de ceea ce am spus și să creadă că eu nu cred în exactitatea Cuvântului așa cum Îl avem acum. Eu cred că Biblia aceasta este corectă. Isus a autentificat în întregime Vechiul Testament când a fost aici pe pământ și a fost întocmit exact așa cum a fost întocmit Noul Testament. Să nu faceți o greșeală cu privire la aceasta, fiindcă noi avem astăzi Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu și nici un om nu îndrăznește să scoată sau să adauge la El. Dar avem nevoie de același Duh pe care L-a dat El, ca să ni-L învețe.

Oh, cum avem nevoie de descoperirea dată prin Duhul! Noi nu avem nevoie de o Biblie nouă, de o traducere nouă, deși unele sunt foarte bune și nu sunt împotriva lor, dar noi avem nevoie de descoperirea Duhului. Și Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că avem ceea ce avem nevoie, pentru că Dumnezeu vrea să ne descopere Cuvântul Său prin Duhul.

Fie ca Dumnezeu să înceapă să ne dea prin Duhul Său o descoperire continuă, dătătoare de Viață și biruitoare.

Oh, dacă biserica ar putea să aibă o descoperire proaspătă și să devină prin ea Cuvântul viu manifestat, am face lucrările mai mari și L-am glorifica pe Dumnezeu Tatăl nostru din ceruri.”

Ce va face ca Biserica să fie Cuvântul viu manifestat? O descoperire proaspătă. Când Îi vom aduce slavă Tatălui nostru din ceruri? Când vom avea o Biblie mai bună? Nu! Dar când? Atunci când primim o descoperire care ne este dată nouă. Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus de multe ori că el rămâne la traducerea King James pentru că este mai bună decât alte traduceri. Aceasta a fost preferata lui și de aceea o folosim și noi. Dar chiar și cu privire la această traducere, el a spus: „*Aceasta nu ar fi trebuit tradus așa.*” Eu l-am auzit de multe ori spunând aceasta. Sau a spus: „*Felul în care s-a tradus aici este confuz: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.” Cum putem avea mai multe locașuri într-o casă? Mai multe locașuri într-o casă?*” Apoi a adăugat: „*Vedeți, în engleza comună nu are sens așa ceva pentru că limba engleză s-a schimbat foarte mult. Ceea ce a vrut el să spună aici este că în Casa Sa, în Împărăția Sa există multe locuri în care se poate locui.*”

Un credincios ca fratele Branham ar fi fost aruncat în aer atunci pentru că el fusese baptist, iar bapțiștii foloseau numai versiunea Bibliei King James deoarece credeau că aceea era varianta corectă a textului grec. Totuși, fratele Branham nu a privit Rema ca fiind absolutul, ci a fost mai interesat să primească Logosul.

Noi putem avea cea mai curată traducere, dar întrebarea mea este: Care este cea mai curată formă a Cuvântului, Rema sau Logosul? Care este cea mai corectă traducere a Cuvântului lui Dumnezeu: varianta King James, o altă Biblie, sau este nevoie să se învețe limba greacă și să se citească manuscrisele originale? Cea mai curată formă a Cuvântului este Logosul, iar singura cale de a avea Logosul este prin descoperire divină de la Tatăl.

Așadar, singura cale prin care putem avea descoperirea divină de la Tatăl, este să avem cea mai curată interpretare prin legitimare divină, iar în zilele noastre, aceasta a venit printr-un profet, pentru că profetul este un interpret divin al Cuvântului. Nu o facultate, un învățat, un teolog, nu o școală biblică, un învățat grec sau evreu, nu ei sunt interpreții divini ai Cuvântului, ci doar profetul. Astfel, profetul zilelor noastre a venit și a spus:

„Ceea ce avem noi acum este interpretarea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare

divină." Amin!

Nu vreau să rănesc sentimentele nimănui, nici să calc pe cineva pe degetele de la picioare, dar oamenii vor să corecteze tot timpul folosirea săracă a Bibliei King James de către fratele Branham, zicând: „El a spus aceasta sau aceea!”

Prieteni, vă aflați pe terenuri periculoase. Pe mine nu mă interesează dacă se pare că el a stricat Rema sau poate aveți impresia că a răsucit Rema; adevărul este că el a avut Logosul corect, iar Logosul este cea mai curată formă a Cuvântului. De aceea, când a început să citeze Scripturile, fratele Branham a putut spune: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.”*

Având Logosul, fratele Branham ne-a explicat însemnătatea acestui verset, dar mulți oameni spun: „Fratele Branham s-a înșelat pentru că nu aceasta vrea să spună versetul acesta!” Dar el ne-a spus că noi avem interpretarea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină.

Așadar, ori este corect în întregime, ori este în întregime fals. Noi nu le putem avea pe amândouă.

Poate că ceea ce spun pare puțin dur și vă calcă pe nervi, dar voi puteți avea totul corect ca literă, dar să treceți la un milion de mile depărtare de adevărata însemnătate. Aceasta s-a întâmplat de generații bune și s-a întâmplat în ziua lui Isus. Eu sunt sigur că fariseii s-au simțit justificați să-L respingă pe Isus pentru că El folosea în mod constant Cuvântul înafara contextului. Pavel nici măcar nu a luat o frază întreagă, ci a luat puțin dintr-o parte, puțin din alta și le-a pus împreună. Oh, aceasta l-ar fi scos din pepeni pe orice teolog! „Cum poți face aceasta? Cu ce autoritate? Cum poți tăia Cuvântul așa?” Putea s-o facă pentru că era un profet. Aceasta îi dădea dreptul s-o facă.

Când a fost aici, Isus a fost Cuvântul însuși, iar dacă a putut să ia ceea ce a spus David și să zică: „Acesta Mi se aplică Mie!”, înseamnă că aceea i se aplica Lui. Nu conta cum arăta Rema, Logosul Se afla acolo și ne spunea care era gândul din spatele Cuvântului rostit de David. Vedeți, David nu vorbea despre el însuși, ci vorbea despre Altcineva, deși cele spuse i se potriveau și lui. Aleluia! Aceasta este foarte important.

Noi puteam fi un teolog foarte bun din zilele lui Pavel și să-l ascultăm ce spune, apoi să zicem: „Pavele, nu scrie așa cum spui tu!” Vedeți? Dacă ne uităm în Biblia

noastră, avem referințe la textele Vechiului Testament, iar dacă mergem și citim de acolo Scripturile citate de el, vedem că nu așa erau scrise în original. A observat cineva aceasta? Uneori abia se poate recunoaște care este textul original pe care-l cita, deoarece Pavel schimba cuvintele, schimba lucrurile, iar dacă am fi stat acolo crezând că Rema este desăvârșită, am fi putut să spunem: „Noi avem sulurile și ele sunt desăvârșite. Nu este nimic în neregulă cu ceea ce avem, ci totul este desăvârșit.”

Așadar, dacă ne-am fi folosit doar intelectul ca să înțelegem ce scrie acolo, fără să avem descoperirea divină, noi nu am fi acceptat ceea ce predica Pavel, ceea ce predica Isus, Petru, Iuda sau Ioan. Iacov a luat lucruri din Vechiul Testament, iar Iuda a citat din cartea lui Enoh. Avem noi cartea lui Enoh? Cum putem verifica ceea ce a spus Iuda, pentru că el cita profeții din Enoh? Cum putem verifica aceasta? Cum putem ști dacă Iuda avea dreptate? Aleluia! Adevărul este că nu Rema este cea mai exactă formă a Cuvântului, ci Logosul. Aleluia!

Noi am putea sta în fața Sinedriului și să le oferim Logosul, iar ei ar putea spune: „Nu ai citat textul acela cuvânt cu cuvânt, nu ai terminat fraza!” Nici nu trebuie, pentru că noi cunoaștem înseamnăta acelor cuvinte.

Un bărbat s-a dus la fratele Branham și i-a spus: „Tu nu cunoști Biblia foarte bine.”, dar el i-a răspuns: „*Ceea ce spui poate fi adevărat, poate sunt puțin confuz cu privire la Rema, dar Îl cunosc foarte bine pe Autor!*”

Aceasta este ceea ce face diferența!

Noi am putea sta înaintea unui Conciliu, al unor teologi sau doctori în divinitate și să le aducem în față Logosul, iar ei ar spune: „Nu ai citat bine versetul acesta!” Dar noi le-am putea răspunde: „Da, poate că este adevărat, dar îi cunosc înseamnăta. Poate nu știu să-l citez exact, dar îi cunosc înseamnăta.”

Poate aceste lucruri prăjesc creierul celor înțelepți, dar toate lucrurile au fost lăsate așa ca să fie primite de cei simpli, de copilași. De ce? Pentru că ei le primesc prin descoperire, nu prin studiu, cunoștințe lingvistice sau terminologia precisă a frazelor. Acesta este adevărul, iar profetul lui Dumnezeu a venit și nu a făcut nimic diferit de ceea ce au făcut Isus, Pavel sau Iuda. El nu a procedat diferit, dar de fiecare dată când cineva găsește diferențe între Rema și ceea ce spune fratele Branham, chiar și dintre cei care spun că cred Mesajul, resping ceea ce a spus el și iau Rema. Eu nu spun că trebuie să respingem Biblia, pentru că noi credem tot ce

spune Ea, dar trebuie să avem tălmăcirea Cuvântului scris, iar aceasta vine numai prin profeți. Nouă nu trebuie să ne fie rușine cu aceasta pentru că și Pavel a făcut același lucru, a predicat în același fel. El a luat lucruri de aici sau de acolo și le-a arătat în ziua sa. Astfel, în cartea Evreilor, el a spus: „*Călătoria prin pustie, ceea ce s-a întâmplat cu ei este doar un exemplu pentru noi astăzi.*” Ce predica Pavel? Tipologia, preumbrirea, iar fratele Branham a făcut la fel ca el, predicând tipologia.

Atunci ce drept are cineva să spună: „Fratele Branham a greșit acolo!”? Dacă vă ridicați să contestați ceea ce a adus Logosul, ați face bine să aduceți semnul Logosului, iar dacă aduceți semnul Logosului, semnul Fiului omului și acesta lucrează în mod desăvârșit în viața voastră, vom începe să vorbim dacă fratele Branham a avut dreptate sau s-a înșelat. Până atunci, eu voi lua ceea ce a spus profetul și nu mă rușinez de aceasta.

Deși pare copilăresc, noi trebuie să primim aceste lucruri ca un copil, pentru că altfel nu vom intra cu nici un chip în Împărăția cerurilor. Noi nu trebuie să le privim ca un învățat, ca un fariseu sau ca un cărturar, ci trebuie să devenim ca unul din acești micuți pentru că altfel nu vom intra în Împărăția cerurilor.

Poate cineva zice: „Cum poți să nu-ți folosești creierul, să nu gândești și să urmezi pur și simplu aceste lucruri?” Nu se pune problema că noi nu ne folosim creierul și că nu gândim, dar Dumnezeu a legitimat pe deplin faptul că William Branham a fost un profet al Cuvântului, iar eu nu fac decât să accept ceea ce Dumnezeu a legitimat în mod clar în fața lumii. Adevărul este că fratele Branham a fost mai legitimat de Dumnezeu decât apostolul Pavel. Astfel, singurul fel în care noi ne putem poticni în ceea ce a spus profetul și să zicem: „Eu nu pot accepta aceasta pentru că Rema spune altceva”, este dacă nu credem pe deplin cine a fost el. Acesta este singurul motiv, pentru că dacă ați crede pe deplin cine a fost el, ați accepta tot ceea ce a spus, așa cum ați acceptat și ceea ce a spus Pavel.

Chiar și Petru a trebuit să recunoască faptul că Pavel vorbea Scripturile. Este adevărat? Amin. El a spus: „*În epistolele lui sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.*” (2Petru 3.16).

Astfel, Petru a luat epistolele lui Pavel și le-a pus la același nivel cu celelalte Scripturi. De ce? Pentru că a avut o descoperire și astfel a știut că ceea ce spunea Pavel este adevărat. Mie îmi place să vestesc aceasta pentru că este ca și cum am

declara război mândriei umane și creierului mic al omului. Deși are un creier micuț, omul crede că poate întrece gândirea lui Dumnezeu și pe profetul Său.

Știți cum primea fratele Branham ceea ce urma să predice? El spunea că citea, apoi se ruga, citea și se ruga până când primea un gând, iar când primea acel gând, mergea și-l verifica prin Scriptură ca să vadă dacă era adevărat. Așadar, cum primea ceea ce urma să predice? Mai întâi venea Logosul, iar el Îl legitima cu Rema. El nu lua Rema ca să încerce să producă Logosul, ci venea Logosul, iar el Îl legitima cu Rema pentru că Rema este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, o însemnătate clară, dar noi trebuie să avem Logosul cu ideea, cu scopul și gândul din spatele Lui pentru a tălmăci Rema.

Nu vă pierdeți timpul cu școlile biblice! De ce să irosiți mii de dolari când aveți o mie două sute de predici pe care puteți să le ascultați și să ajungeți într-un timp scurt mult mai departe?

Gândiți-vă la prima epocă a Bisericii și la cei pe care i-a chemat Dumnezeu afară: pescari, vameși și cine știe ce alte ocupații au avut înainte de a fi chemați. Acolo era un grup amestecat, format din oameni care au avut tot felul de vieți înainte de a fi chemați de El și umpluți cu Duhul Sfânt, iar de îndată ce au ieșit din camera de sus vorbind în limbi, Petru a început să vorbească și să citeze profeții ale Vechiului Testament. De unde avea Petru această autoritate? La ce școală a vremii a mers el? Vedeți? Petru avea autoritatea Logosului Însuși care trăia în el. Dar Ștefan la ce școală a mers? El nici măcar nu a făcut parte din apostoli, ci a fost unul din primii diaconi ai bisericii. Și atunci ce drept a avut să vorbească cu autoritate? El a fost dus în fața Sinedriului, în fața acelor mari învățători și le-a prezentat propria lor istorie, începând cu mult în urmă, i-a purtat prin toată Biblia, iar când a ajuns la sfârșit, le-a zis: „Voi, L-ați omorât pe Domnul slavei cu mâini viclene.”

Nu-i de mirare că s-au năpustit asupra lui zicând: „Cum poate să spună aceste lucruri?”

Ei s-au minunat când Petru și Ioan au făcut minunea aceea și le-au dat un răspuns al Cuvântului; s-au minunat fiindcă știau că erau oameni necărturari și neînvățați și și-au dat seama că au fost cu Isus. Aceasta este categoria în care dorim să fim și noi atunci când este vorba de descoperirea Logosului.

Timpul trece și nici măcar nu am ajuns la textul meu. Oamenii sunt frământați de grija că profetul a spus ceva greșit și de dorința de a se asigura că a înțeles

lucrurile bine, așa că vreau să verific totul cu Biblia. Bineînțeles că trebuie să verificăm totul cu Biblia, iar fratele Branham chiar ne-a îndemnat să facem aceasta pentru că Biblia este Temelia sau Fundamentul. Noi verificăm totul cu Biblia, dar simplul fapt că nu putem înțelege anumite lucruri, nu dovedește nici pe departe că profetul a greșit. Faptul că nu știm la ce se referă el, ce citează sau cum a ajuns la concluzia aceea, nu înseamnă nicidecum că noi avem dreptate și că el a greșit.

Așadar, trebuie să fim foarte atenți cum tratăm profetul unui Cuvânt legitimat. Amin!

Mica a intrat într-o dezbatere referitoare la Cuvânt, cu patru sute de profeți. Ei erau profeții lui Ahab și îi proceau. Știți, ei citau Cuvântul înaintea lui: „Du-te și ia Ramotul din Galaad pentru că este pământul nostru. Du-te și ia-l pentru că ne aparține.” Din punct de vedere firesc, ei aveau dreptate pentru că așa spunea Rema. Rema spunea că bucata de pământ pe care voiau să meargă s-o ia aparținea Israelului, făcea parte din pământul despre care Moise spusese că este al lor. Deci, din punct de vedere firesc, ei aveau Rema corectă, dar nu aveau Logosul.

Acolo era un profet pe care Ahab îl ura și pe care l-au chemat în scenă, iar profetul acela a știut cum să verifice exact ce parte din Rema era corectă și adevărată pentru ziua lor. Când a sosit timpul, Mica a primit o vedenie, o inspirație, a avut o inspirație din partea Domnului, o vedenie, a văzut ceva, iar fratele Branham a spus că înainte să iasă afară și s-o spună, Mica și-a verificat vedenia cu Cuvântul pentru că înainte lui fusese în scenă un alt profet, Ilie, iar Mica a trebuit să-și verifice vedenia cu ceea ce spusese el. Dacă vedenia lui Mica ar fi fost diferită de ceea ce spusese Ilie, atunci ar fi trebuit să tacă și să nu spună nimic.

Fiecare predicator trebuie să asculte aceasta!

Astfel, dacă primiți o descoperire însoțită de fiori care merg în sus și-n jos pe coloana voastră vertebrală, dar este diferită de ceea ce a spus Ilie, puneți totul deoparte!

Prieteni, Dumnezeu ne-a dat astăzi un profet legitimat, așa că noi putem verifica interpretarea corectă a acestui Cuvânt, cu ceea ce a adus profetul. De ce? Pentru că în Biblie nu s-a schimbat nimic. Acesta este tiparul, nu s-a schimbat și nici nu se va schimba vreodată. Nu se va schimba niciodată pentru simplul fapt că vouă nu vă place felul în care a fost predicat, pentru că nu vă place felul în care a spus profetul lucrurile sau pentru că voi credeți că este părerea lui și nu realitatea.

Tiparul a fost așezat și nu se va schimba niciodată.

Fratele Branham a spus: „*Dumnezeu este obligat să-Și aducă Cuvântul la împlinire, chiar și ceea ce nu este scris în Cuvânt.*” A spus el aceasta? Amin! Aleluia!

Uitați că trebuie să înțelegeți lucrurile cu mintea voastră sau că trebuie să le puneți cap la cap și rugați-vă doar pentru descoperire. Intrați în Duhul, iar apoi intrați în Mesaj.

Prieteni, nu contează cât de corect este tradus Mesajul. Voi puteți avea totul cuvânt cu cuvânt, exact așa cum a spus profetul, dar dacă tot ce aveți este doar Rema unui profet, nu ați înțeles nimic. Noi avem nevoie de Logos, de Duh, pentru ca El să ne descopere ceea ce ne-a adus profetul. Dacă veți rămâne numai la Rema, veți spune: „Aici a spus într-un fel, iar aici a spus altceva”.

Ce dovedește aceasta? Că sunteți prinși în Rema. Dar voi aveți nevoie de descoperirea divină a Cuvântului, pentru că Cuvântul și profetul nu se contrazic; fratele Branham a știut ce spune, dar problema este că noi nu înțelegem ceea ce a spus el.

Așadar, noi trebuie să ne rugăm și să spunem: „Doamne, îngăduie-mi să văd ceea ce vedea profetul Tău. Deschide-mi inima ca să primesc ceea ce a primit el, pentru că atunci totul se va alinia perfect la locul lui.”

Să nu îndrăzniți niciodată să respingeți ceea ce a spus el, pentru simplul fapt că nu înțelegeți. Fiți atenți, prieteni, pentru că este ca și cum v-ați juca cu focul! Este ca și cum ați ține în mână o dinamită a cărei fitil se poate aprinde oricând și vă va exploda în față, ruinându-vă viața pentru totdeauna. De ce? Pentru că ați respins ceea ce a spus acest profet.

Să ne întoarcem la textul nostru din Evrei 12. Când citim aceste cuvinte, citim Rema, dar pentru a înțelege avem nevoie de Logos, pentru că ceea ce spune Pavel aici nu are sens pentru mintea noastră. El spune: „Voi nu ați venit la Muntele Horeb, la un munte pe care puteți pune mâna și să-l atingeți, ci ați venit la un alt munte, la Muntele Sionului, la Cetatea lui Dumnezeu, la Ierusalimul cel nou.”

Cum am ajuns eu la Noul Ierusalim? Dacă citesc în capitolul 21 din Apocalipsa, văd că Noul Ierusalim coboară jos din cer, iar fratele Branham spune că se va ridica din pământ, după ce va fi un cer și un pământ nou, după ce pământul va fi reînnoit

prin foc. Atunci cum a putut să spună Pavel că noi am ajuns deja la Cetate, când Ea nu s-a ridicat încă?

Vedeți, dacă privim doar la Rema, suntem zăpăciți și nu mai știm unde ne aflăm, dar prin descoperire divină, noi știm că am trecut deja de la moarte la Viață, că am fost înviați deja și ridicați odată cu El în reînnoirea vieții și că stăm deja cu El în locurile cerești, iar dacă stăm cu El în locurile cerești, înseamnă că am ajuns la Cetatea lui Dumnezeu, la Noul Ierusalim. Aceasta spune Scriptura, dar noi nu o putem înțelege doar prin Rema, ci avem nevoie de Logos. Aleluia!

Să citim încă o dată versetul 29:

„Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri...”

Noi am văzut clar cum a vorbit Dumnezeu la Muntele Sinai: a tunat, a fost ceva îngrozitor, poporul s-a temut și Moise s-a cutremurat, deci tuturor le-a fost frică, dar aici Pavel ne spune că El ne vorbește acum: *„Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește!”*

Pavel stătea acolo și aducea Cuvântul atrăgând atenția să nu îl respingem pe Cel ce vorbește chiar acum. Dar acolo nu se simțea nici un cutremur, nu a fost nici un foc, nici un tunet, nu a existat un Moise care să se teamă și să tremure. Ce era aceasta? Același Dumnezeu care a vorbit atunci. Acum nu exista nici o manifestare vizibilă, dar apostolul Pavel a spus: *„Luați seama să nu-L respingeți pe Cel ce vă vorbește chiar acum.”* De ce? Pentru că dacă cei care L-au auzit vorbind atunci au fost osândiți de Cuvântul vorbit și voi veți fi osândiți de același Cuvânt vorbit. Poate veți zice: „Cum pot să fiu sigur că este același lucru pentru că eu nu am văzut nici un fulger și n-am auzit nici un tunet?” Pentru că așa a spus Pavel.

„Dar eu vreau să știu și să înțeleg totul; vreau să am totul pus cap la cap înainte de a-mi preda inima și sufletul Lui.”

Prieteni, niciodată nu veți reuși așa pentru că totul vine numai și numai prin descoperire divină de la Tatăl.

„Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai

mult nu vom scăpa noi dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri,

*al cărui glas a clătinat atunci pământul și care acum a făcut făgăduința aceasta:
„Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.*

Cuvintele acestea, „încă o dată”, arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină.” (v. 25-27).

Dacă nu înțelegem tiparul firesc și pe cel duhovnicesc, nu vom înțelege niciodată aceasta; dacă nu avem Logosul, nu vom înțelege nimic. Pavel a spus că Glasul care vorbește acum clatină nu numai pământul, ci și cerul, iar dacă noi comparăm în mintea noastră aceasta cu Muntele Horeb și spunem: „Eu nu văd nici un cutremur, nu aud nici un tunet și nu văd să se petreacă nimic”, dovedim că nu am înțeles nimic. Acesta este un Glas duhovnicesc care vorbește duhovnicește și avem un cutremur duhovnicesc care cutremură cerul și pământul.

Prieteni, noi trebuie să primim Glasul, nu pentru că ne-am cutremurat, nici pentru că am auzit tunetul, ci pentru că așa a spus Pavel.

„Fiindcă am primit dar o împărăție care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică,

fiindcă Dumnezeuul nostru este „un foc mistuitor”.

Așadar, noi avem aici un Cuvânt care este vorbit din ceruri printr-un profet-mesager care era slujba Alfa pentru epocile bisericilor. Cuvântul care vorbea nu putea fi respins pentru că dacă cineva Îl respingea, avea să sufere ceea ce au suferit și cei care L-au respins prima dată. Dar acolo nu aveam nici o manifestare fizică: nu se putea simți nici un cutremur fizic, nu se auzeau tunete și nu se vedeau fulgere. De ce? Pentru că era un cutremur duhovnicesc.

„Fiindcă am primit o împărăție care nu se poate clătina.” Pavel a spus că ei au primit această Împărăție chiar atunci, în zilele lui. Ei nu puteau vedea Împăratul, palatul, casele, etc. Dar unde erau toate acestea? Ceea ce au primit ei era o Împărăție duhovnicească.

În predica „Lumea se destramă!”, citim:

„Țineți minte! Cu fiecare generație care se află în cădere, există un singur lucru care poate uni lumea aceasta, iar acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.”

Fratele Branham a spus că pământul se destramă atât din punct de vedere firesc, cât și din punct de vedere duhovnicesc și descrie multe feluri în care se destramă.

Referitor la destrămarea firească, el spune: *„Noi am extras toate materialele din pământ, am exploatat cuprul, fierul, etc, am extras tot petrolul...”* După care întreabă: *„De ce?”* Și răspunde tot el: *„Pentru mașinăria de război sau pentru alte lucruri de felul acesta. Noi am extras totul din pământ, iar prin aceasta am slăbit structura pământului. Omul este cel care distruge pământul din punct de vedere fizic.”* Apoi spune:

„Este destrămarea sistemelor politice, a sistemelor religioase, totul se destramă.”

Dar ce poate repara toate aceste lucruri? Ce le poate pune la loc din nou? Cuvântul lui Dumnezeu.

Ascultați ce spune mai departe:

„Lumea aceasta a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu; este conturată prin Cuvântul lui Dumnezeu. Singurul lucru care o poate ține laolaltă este Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că în Evrei scrie că „lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu.” Oamenii se îndoiesc de Cuvântul lui Dumnezeu, dar pământul pe care stăm noi este Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup. Locurile pe care stați sunt Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup. Dumnezeu vorbește și trebuie să se întâmple pentru că este Cuvântul Lui.

Singurul lucru care va ține lumea în picioare este Cuvântul lui Dumnezeu; niciodată nu o va ține laolaltă un sistem politic, ONU sau o altă organizație. Acesta este singurul lucru pe care vi-l pot recomanda astăzi; pentru ca lumea să nu se destrame chiar acum este nevoie să se întoarcă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este întotdeauna Programul lui Dumnezeu.”

Când a fost făcută lumea, a fost creată prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Așadar, singurul lucru care poate s-o țină ca să nu se destrame este Cuvântul lui Dumnezeu; singurul lucru care poate repara lumea este Cuvântul lui Dumnezeu.

Este foarte important să înțelegem că Dumnezeu ne preumbrește pe noi prin pământ. Noi vom vedea aceasta în Mesajul „Căminul viitor”.

Fratele Branham spune că singurul fel în care putem salva lumea aceasta, este s-o ducem înapoi la Cuvântul original pentru că Cuvântul este Cel care a creat Pământul, apa, cerul, atmosfera, stelele, toate sunt Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. El este singurul care poate împiedica lumea să se destrame deoarece ceea ce distruge pământul este pervertirea Cuvântului lui Dumnezeu. Acum, pământul este pervertit, de aceea elementele sale nu mai sunt lăsate în starea lor originală, produsele chimice au fost extrase, în aer au fost aruncate bombe, avem tot felul de pesticide și de poluare chimică. Ce fac toate acestea? Distrug lumea, pentru că pervertirea Cuvântului distruge creația originală. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu va trebui să trimită jos un foc sfânt și să ardă totul, ca să aducă totul înapoi la Cuvântul original. El nu are o altă opțiune decât să ardă totul și astfel să aducă totul la starea originală a creației. Exact același lucru îl face și cu mine și cu voi.

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El.

Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.

Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.” (1Ioan 2.15-17).

În „Căminul viitor”, fratele Branham vorbește foarte detaliat despre această lume care trece. El nu a spus niciodată că Pământul se dezintegrează și nu mai există ca planetă, ci spune că ceea ce va trece este lumea care a fost construită deasupra creației originale, adică pervertirea, poluarea, păcatul, toate acestea vor arde și vor trece. Dumnezeu a spus să fie Pământul; El a vrut să fie un pământ, așa că nu-l va nimici, ci îl va înnoi.

„Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.”

Isus a spus: *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvintele Mele nu vor trece.” (Matei 24.35).*

De ce? Pentru că și cerul și pământul au fost create.

În 2Petru 3.9-14 citim:

„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.

Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.

Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă,

așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?

Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.

De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.”

Există o singură cale prin care putem fi fără prihană: să fim spălați de Apa Cuvântului, să ne întoarcem înapoi la Cuvântul original, pentru că aceasta ne va pune înapoi în starea originală. Noi nu mai putem fi pervertiți pentru că lumea va fi arsă.

În textul acesta, Petru vorbește despre o reînnoire viitoare a Pământului, iar fratele Branham a vorbit despre aceasta în „Căminul viitor”. El va arde pământul în mod fizic, îl va topi prin căldură. Fratele Branham ne-a spus că pământul va exploda și că totul va arde, inclusiv atmosfera fiind curățată. Dar în „Căminul viitor”, el face o paralelă între arderea aceasta și nașterea noastră din nou. La aceleași texte, aceleași referințe și le duce la nașterea noastră din nou:

„Domnul ne-a condus la Sine Însuși, la un cort înnoit, prin trei stadii ale harului, așa cum a condus și lumea prin trei stadii, pentru a veni în lume. Așa cum Dumnezeu va veni la lume după ce aceasta va trece prin trei stadii de curățire, exact la fel vine și la noi prin trei stadii ale harului. Eu am spus aceasta la început și nu se schimbă pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu.

...Vedeți ce s-a întâmplat? Hristos a venit și a chemat Biserica la pocăință, la

botezul în Numele lui Isus Hristos, pentru iertare; a urmat sfințirea bisericii, iar apoi a venit jos, a ars toată murdăria cu Focul lui Dumnezeu și acum locuiește în inima omului.”

Acesta este tiparul harului lui Dumnezeu.

Mai întâi, El a spălat lumea cu apă, în zilele lui Noe, apoi a vărsat sângele sfințirii în ziua lui Isus, apoi a ars-o prin focul Duhului Sfânt. Cu ce scop? Ca să-i reînnoiască pe credincioși și să-i aducă înapoi la Cuvântul original. Ce face El cu noi? Ne trece prin același proces pentru a ne readuce la Cuvântul original, fiindcă lumea a fost făcută prin Cuvânt, iar noi trebuie să ne întoarcem înapoi la original. Astfel, Duhul Sfânt trebuie să aducă focul ca să ardă totul înapoi la original. De aceea a trebuit să existe o restituire, o întoarcere înapoi la credința apostolilor, un Cuvânt care să ne readucă înapoi, pentru că trebuie să ne întoarcem la original.

Ceea ce îmi place la tiparele lui Dumnezeu este că ele lucrează și la nivel înalt și la nivel mai mic. Astfel, de îndată ce găsim tiparul lui Dumnezeu, putem vedea că El lucrează atât la nivelul întregii lumi, cât și la nivelul vieții noastre; va lucra în biserică, dar și în casele noastre. Este același tipar al lui Dumnezeu și el nu va eșua niciodată.

Tiparul lui Dumnezeu pe care l-am văzut ieșind din Epoca Întunecoasă este neprihănirea prin Luther, sfințirea prin Wesley și botezul Duhului Sfânt sub Rusalii, ca să poată intra în Biserică, Duhul Sfânt Însuși. Acesta este tiparul.

Tot așa, înainte ca să poată veni să locuiască în măsură deplină în toate atributele Sale pe acest pământ, Dumnezeu a trebuit să treacă pământul prin apa botezului în zilele lui Noe, prin sfințire și va trebui să-l ardă cu focul sfânt. Este același tipar, iar dacă funcționează pentru lume, funcționează și pentru noi.

În predica „Lumea se destramă”, fratele Branham a luat textul din Evrei 12.27: *„Cuvintele acestea, „încă o dată”, arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină.”*, și îl leagă de Pecetea a șasea. Ce este Pecetea a șasea? Reînnoirea pentru Mileniu, este curățirea și nimicirea răului de pe Pământ, sânge și fum, cutremure și alte lucruri care vor avea loc, până acolo încât oamenii se vor ascunde de mânia Mielului prin peșteri și grote.

Așadar, fratele Branham ia textul din Evrei 12, acest cutremur, această scuturătură

care este un cutremur duhovnicesc și îl leagă de Pecetea a șasea, arătând că există atât o parte duhovnicească, spirituală, cât și una firească a acestei Peceți.

Prieteni, nu este nici o îndoială că există o parte duhovnicească și o parte firească a Peceții a șasea, pentru că Dumnezeu nu vine niciodată să locuiască în noi dacă nu suntem curățați prin Focul Său sfânt. Dacă nu suntem arși până la pământ de Cuvântul lui Dumnezeu, El nu va locui niciodată în noi, iar Duhul și Cuvântul sunt una, sunt același lucru, ceea ce înseamnă că a respinge Cuvântul înseamnă a respinge Duhul. Duhul este Cel care ne arde pentru a ne aduce înapoi la starea noastră originală, care arde toată murdăria și gunoiul. Ce încercă să facă prin aceasta? Cutremurul scutură de pe pământul nostru tot ceea ce este făcut, ca să rămână numai lucrurile care nu se pot clătina. Dar există un singur lucru care nu poate fi scuturat, iar Acela este Cuvântul lui Dumnezeu. Amin! Acesta este Logosul.

Așadar, când Dumnezeu a vrut să scuture totul, să reînnoiască pământul, când a dorit să aibă o Mireasă în care să poată locui pe acest pământ, el a scos-o prin reformă, a adus-o prin apa botezului, a adus-o prin neprihănire în zilele lui Luther, apoi a urmat sfințirea. Ce făcea El? Construia înapoi partea a doua a Capodoperei Sale. Adică ce făcea? Își reînnoia pământul, adică pe mine și pe voi, o Mireasă în care să poată veni să locuiască. El a zidit înapoi Mireasa Sa, prin neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt, ca să poată veni înapoi în Ea.

Prieteni, noi trecem prin același tipar al reînnoirii prin care trece și pământul. Așadar, de ce a venit cutremurul? Este un cutremur care vorbește din ceruri, un Cuvânt venit din ceruri, vorbit printr-un profet Alfa care s-a numit Pavel, și vorbit din nou acum prin profetul Omega, care s-a numit William Branham, care scutură totul până când nu mai rămâne nimic. Cu ce scop? Ca să reînnoiască pământul nostru, ca să-l ardă cu foc și să scuture tot ceea ce a fost ridicat pe el. De ce, de multe ori când predica fratele Branham scutura totul din noi? Ce făcea el? Reînnoia pământul nostru pentru ca Focul sfânt al lui Dumnezeu să ne ardă astfel încât să poată locui în noi Dumnezeu Însuși.

Dar ce se va întâmpla dacă noi Îl respingem pe Cel care ne vorbește acum din cer? Același lucru care s-a întâmplat atunci când ei L-au respins pe Cel care le-a vorbit de pe pământ, la Horeb. El ne-a vorbit prin profet, dar acum vorbește prin Mireasa Sa, pentru că atunci când Samson a spus: „*Încă o dată!*”, fratele Branham a luat acele cuvinte și a spus: „*Este posibil ca acest „Încă o dată!”, să vină încă o dată la biserică? Numai încă o dată, Doamne!*”

Este posibil ca potențialul să se întoarcă înapoi? Absolut! Acum există un cutremur pentru că Mireasa „tună” Cuvântul lui Dumnezeu. Cu ce scop? Ca să scuture tot ceea ce este făcut și astfel să rămână numai ceea ce nu poate fi scuturat. Ce face El? Scutură totul. De ce se destramă lumea? Pentru că în scenă este o Mireasă, iar ea are Cuvântul curat al lui Dumnezeu, Logosul lui Dumnezeu, nu numai Rema, ci Logosul cu Rema. Ce face El? Cutremură. Și totul se va înrăutăți. El scutură totul până la pământ, aducând totul înapoi la original. De aceea, atunci când un predicator vă atrage atenția cu privire la televizor, la modă, la îmbrăcăminte, iar voi spuneți: „Aceasta nu este pentru mine! Este doar părerea lui”, eu aș fi foarte atent pentru că dacă îl citează pe profet, aceea nu este părerea lui. Dacă citează un profet și vă arată principii din Scriptură, aceea nu este părerea lui. Dar ce este? Un Glas care vă poruncește din ceruri. Care este metoda aleasă de Dumnezeu? Predicarea. Cum a făcut-o El posibilă? Prin cinci slujbe. Apoi, începem să ne îndoim de calea lui Dumnezeu și ne punem înafara căii Lui spunând că este părerea unui om, dar acel om îl citează pe profet? Este un principiu bazat pe Scriptură? Dacă este, să nu-L respingeți pe Cel care vă vorbește din ceruri, ci lăsați-L să scuture jos tot ceea ce a fost făcut, lăsați-L să vă ardă viața ca să rămână numai ceea ce nu poate fi cutremurat. Stați sub predicarea fierbinte a Evangheliei până când este scuturat din viața voastră tot ceea ce poate fi scuturat.

Sub aceeași predică, unii oameni sunt scuturați, dar alții ies afară pe ușă refuzându-L pe Cel ce le vorbește din ceruri. Sub aceeași predică, cineva vine la Viață, iar altcineva îl respinge pe Dumnezeu.

Să nu respingeți Glasul care vă vorbește din ceruri!

Eu am înțeles ceva cu privire la Căminul viitor și nădăjduiesc că nu veți crede că sunt nebun. Eu credeam că fratele Branham a predicat despre un Cămin în care vom merge, un loc în care vom locui, care va fi Casa noastră viitoare, și el a vorbit despre aceasta, dar în prima parte a predicii, ne-a vorbit despre faptul că Dumnezeu ne reînnoiește viața ca să poată locui în noi. În cea mai mare parte a predicii, el ne vorbește despre Dumnezeu care reînnoiește pământul nostru. „*Oh, Căminul viitor!*”

Da, există un Cămin viitor și el ne vorbește despre acest Cămin. Absolut! Există un Cămin fizic, dar în marea majoritate a predicii, ne vorbește despre căminul duhovnicesc. Chiar și atunci când a început să spună dimensiunile Cetății, și cred din toată inima că este vorba de dimensiuni firești, naturale, fizice, fratele

Branham spune: „*Noi avem dimensiunile chiar aici, în timp ce stăm astăzi în biserică, din Main până în Georgia, de la Coasta de Est până aici. Este ceea ce avem aici în această dimineață.*”

Ce ne arată aici? Căminul viitor, stând în adunare, pe scaune, cu viețile scuturate de către Cel ce vorbea din ceruri, reînnoite de Focul sfânt, locuind cu Dumnezeu care a venit jos ca să locuiască chiar acum cu Mireasa Sa. În cea mai mare parte a predicii, el a vorbit despre aceasta. Ce făcea? Predica Pecetea a șasea, predica reînnoirea pământului. Făcea referire la texte biblice care se referă la Pecetea a șasea, la textul din 2Petru 3, dar preumbrea viața noastră, arderea lucrurilor din viața noastră, întoarcerea noastră la Cuvânt, preumbrea faptul că noi curățim tot ceea ce a fost răsucit în Cuvânt.

Noi dorim să vorbim despre Căminul viitor, dar dacă nu facem din trupul acesta un cămin pentru El, dacă El nu este în noi, nu vom ajunge niciodată în Căminul viitor. De ce? La ce ne folosește să vorbim despre un Cămin viitor, despre o înviere viitoare și despre o răpire viitoare, dacă nu le vedem pe cele care au loc azi? Este ușor să vorbim despre ceea ce va fi sau despre ceea ce a fost, dar ce se întâmplă astăzi? Ce face El astăzi? Există un Glas care vorbește din ceruri și scutură. Tot ceea ce a fost făcut este scuturat, iar Duhul Sfânt arde totul prin puterea Cuvântului; El arde toată murdăria, gunoiul, tot ceea ce a pervertit Cuvântul. De ce? Pentru ca Mirele să poată locui în Mireasă. Dar dacă nu putem vedea aceasta, nu vom vedea nici Căminul viitor.

Vedeți, niciodată nu este ceea ce am crezut noi că este, ci întotdeauna este mai mult decât ne-am gândit. Sunt plin de bucurie pentru că fratele Branham a spus că noi vom ști tot mai multe despre El de-a lungul veacurilor pentru că nu există limită sau sfârșit în ceea ce privește descoperirea lui Dumnezeu. Îi suntem atât de mulțumitori pentru aceasta!

Să nu credeți că dacă spuneți: „Căminul viitor va fi o piramidă de o mie cinci sute de mile”, ați înțeles aceasta. Nu ați înțeles! Dacă nu puteți să vă vedeți pe voi înșivă ca și Cămin viitor, dacă nu sunteți reînnoiți chiar acum de Cuvânt, prin Duhul Sfânt care a fost restituit după ce au fost rupte lanțurile denominaționale, pentru că acum Duhul Sfânt este înapoi în biserică pentru o ardere totală, pentru o curățire totală și pentru o Viață deplină a lui Isus Hristos în ea, deci dacă nu puteți vedea aceasta, atunci nu știți nimic despre Căminul viitor.

Doamne, deschide-ne ochii și lasă-ne să vedem pentru că sunt o mulțime de lucruri pe care nu le-am văzut. Ajută-mă să văd, pentru că vreau să văd toate lucrurile pentru că aceasta este ceea ce ne va scutura, astfel ca El să trăiască în noi și să ne ia Acasă, prin aceste lucruri pe care ni le-a dat.

În „Căminul viitor” citim:

„Dar acum va trebui să treacă printr-un botez cu Foc, cu Foc sfânt de la Dumnezeu, care va curăța pământul și cerurile din jurul lui. Atunci, este cumpărat pentru ca cei răscumpărați să poată trăi pe el în pace. Observați! Botezul focului este ca să-l curețe de păcat, de boală, de germenii de boală, de păcătoși, de diavol și de tot grupul lui. El va fi aruncat afară, în iazul de foc. Focul sfânt vine jos de la Dumnezeu, din ceruri, și-l arde ca să-l pregătească pentru ca Dumnezeu să locuiască înăuntru, pentru că în Lumea nouă care va veni, Dumnezeu va locui pe pământ.

Voi spuneți: „Dumnezeu locuiește în inima omului.”, dar El și Mireasa devin una și vor merge la Căminul lor din Lumea nouă. El a folosit același Plan al răscumpărării, atât pentru lume cât și pentru cei care locuiesc în ea.”

Dumnezeu are pentru Căminul viitor același Plan pe care-L are și pentru Căminul prezent. Care este Căminul Său prezent? Un Trup alcătuit din mai multe mădulare.

„Așa cum ne-a făcut pe noi, creația Sa în care să locuiască. Dar înainte ca El să poată locui în ea, a trebuit să ne dea botezul Focului, iar atunci, Duhul Sfânt vine înăuntru și trăiește. Duhul Sfânt poate veni înăuntru numai când aveți botezul cu Foc. Cum? Pe măsură ce face aceasta, El arde din voi tot ceea ce este contrar Cuvântului. Înțelegeți? El nu va crede nimic altceva decât Cuvântul, pentru că este Cuvântul. Înțelegeți?

...Observați cum merge totul? După botezul cu foc al lumii, sunt arși toți germenii, iar Pământul devine un loc potrivit pentru ca El să locuiască pe el.

Acest lucru este preumbrit prin faptul că stăm în locurile cerești în Hristos Isus; noi am trecut de la această murdărie, ca femeia aceea micuță (samariteanca), la atributele exprimate ale lui Dumnezeu. „Acum suntem fiii lui Dumnezeu.”, nu vom fi. Noi suntem atributele gândului lui Dumnezeu. Înțelegeți?”

Vedeți, el preumbrește Căminul viitor cu faptul că noi stăm acum în locurile cerești

În Hristos Isus.

În 2Corinteni 5.16-17 scrie:

„Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii, și chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta.”

Aici, Pavel spune că deși L-am cunoscut pe Hristos în felul lumii, acum nu-L mai cunoaștem așa. Așadar, va fi ceva duhovnicesc, nu fizic.

„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

Acesta este Căminul prezent.

Să mergem în Luca 17.20-21:

„Fariseii au întrebat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. Drept răspuns, El le-a zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile.

Nu se va zice: „Uite-o aici” sau „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.”

Împărăția, Noul Ierusalim, Împăratul a venit jos. Ce a fost Norul care S-a arătat în anul 1963 deasupra Muntelui Sunset? Divinitatea supremă.

Fratele Branham a spus: „Acolo sus era Domnul nostru, Îngerul Atotputernic.” Ce a fost aceasta? Împăratul care a venit să-și caute Mireasa, Împăratul care a venit la Împărăție.

Fariseii cunoșteau profețiile și știau că va veni o Împărăție. Ei L-au întrebat pe Domnul Isus: „Când va veni Împărăția aceea?”, iar El a spus: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine încât să izbească ochiul, nu o puteți vedea.”

Dacă primiți botezul Duhului Sfânt, Viața lui Isus Hristos Însuși, nimeni nu poate vedea aceasta, dar Împărăția este chiar în voi. Aceasta este Împărăția lui Dumnezeu.

Vedeți, ei L-au acuzat pe Isus că scoate dracii cu domnul dracilor, dar El le-a zis: „Dacă eu scot afară dracii cu Beelzebul, voi cum îi scoateți afară?”

În Matei 12, El a spus: „Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.”

Împărăția lui Dumnezeu este manifestarea Duhului Sfânt în trup de carne.

„Potențial, Dumnezeu Și-a luat deja locuința Sa sus. Împărăția lui Dumnezeu este pe pământ acum, în inimile sfinților Săi. Sunt atributele Sale pe care El le-a avut la început. Acum, atributele Sale sunt răscumpărate. Ce așteaptă El? Să răscumpere pământul, să-și stabilească atributele pe el, să-și exprime în totalitate Planul rânduit de El mai dinainte. Înțelegeți?”

Suntem noi atributele Sale? Noi nu am avut începutul când ne-am născut pe acest pământ, ci la început.

În Pecetea întâi citim:

„El a părăsit tronul Tatălui Său ca să-și ocupe propriul tron... Acum, El a venit de la lucrarea Sa de mijlocire, ca să-și pretindă propriul tron, pe cei pe care i-a răscumpărat.”

Despre ce era Norul acela? „El a părăsit tronul Tatălui Său ca să-și ocupe propriul tron.”

În predica „Lumea se destramă”, citim:

„Noi suntem morți, viețile noastre sunt ascunse cu Hristos în Dumnezeu.” Și nu doar atât, ci „Noi am înviat cu El!” Suntem înviați într-un sistem, denominațiune sau organizație? Noi suntem înviați în Împărăția lui Dumnezeu! „Împărăția lui Dumnezeu este în voi!” De ce? Toate aceste sisteme făcute de om vor cădea. „Nu numai că voi scutura încă o dată pământul, ci și cerul. Lucrurile care nu pot fi scuturate, vor rămâne, iar noi primim o Împărăție care nu poate fi scuturată sau mișcată.” Aceasta este Împărăția lui Dumnezeu! Nu un sistem, nu un program politic, nu o denominațiune, ci o Împărăție! Amin! Toți cetățenii ei sunt morți față de sistemele acestei lumi, față de aceste organizații. Sunt morți față de aceste sisteme politice și sunt vii, înviați prin puterea Împăratului.”

Împărăția este aici! Încă mai avem un Glas care vorbește și scutură totul, care scutură sistemele ecleziastice. El a spus că va scutura cerurile și pământul. Nu este interesant? Noi credem că cerurile sunt curate, dar uităm că sunt dhuri demonice care lucrează și în ceruri, că Lucifer este pârâșul fraților în ceruri. Să nu

uităm aceasta.

Când Iosafat s-a unit cu Ahab și au venit în fața celor patru sute de proroci, Mica a văzut că înaintea Domnului s-a înfățișat un duh de minciună. Așadar, de data aceasta Dumnezeu nu va scutura numai pământul, ci El va curăța atât cerul, cât și pământul. El va scăpa de duhurile demonice, de Lucifer și totul va fi curățat.

Există și acum un cutremur, ceva care scutură și scutură puterile demonice. Cine le scutură? Voi! Glasul, Viața manifestată a lui Isus Hristos, arătată în Mireasă, scutură puterile demonice. De aceea se va uni Conciliul, de aceea vrăjmașii voștri vor fi cei din casa voastră, de aceea veți fi urâți de cei care vă contestă. De ce? Pentru că viața voastră scutură cerurile și pământul. De ce? Pentru că viața voastră crește și se aseamănă din ce în ce mai mult cu Viața lui Isus Hristos. Când celelalte sisteme se aseamănă din ce în ce mai puțin cu Isus Hristos, există un popor care urcă până în vârf și va ajunge sus de tot, la Viața manifestată a lui Isus Hristos. Ce face aceasta? Condamnă fiecare sistem de afară. Ce face? Scutură! Viața voastră scutură cerurile și pământul. Amin.